



**ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ
ДЕПАРТАМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАХОДІВ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ**

**ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
У СФЕРІ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ**

**УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ
ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ**

МАТЕРІАЛИ
науково-практичної конференції
СТРАТЕГІЯ РЕФОРМУВАННЯ
ОРГАНІЗАЦІЇ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ

ТОМ I

**ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ УКРАЇНИ:
СУЧАСНИЙ СТАН, ЗДОБУТКИ, ПРОБЛЕМИ,
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

16 травня 2018 року

Київ – 2018

ОРГКОМІТЕТ:

ПРУСЬКИЙ
Андрій Віталійович

Заступник начальника Інституту
(з науково-дослідної роботи), підполковник служби
цивільного захисту, голова оргкомітету

ДЕМКІВ
Анна Миколаївна

Начальник наукового відділу, підполковник служби
цивільного захисту, заступник голови оргкомітету

Члени оргкомітету:

БОНДАРЕНКО
Олег Олександрович

Завідувач кафедри організації заходів
цивільного захисту

ЮРЧЕНКО
Валерій Олександрович

Завідувач кафедри організації управління у
надзвичайних ситуаціях

СИДОРЕНКО
Володимир Леонідович

Професор кафедри профілактики пожеж
та безпеки життєдіяльності населення

ДОЛГІЙ
Микола Леонідович

Завідувач кафедри домедичної підготовки та
організації психофізіологічної діяльності

ТЕРЕНТ'ЄВА
Анна Валеріївна

Завідувач кафедри державної служби, управління
та навчання за міжнародними проектами

МИХАЙЛОВ
Віктор Миколайович

Начальник науково-методичного центру мережі
освітніх установ цивільного захисту

Секретаріат організаційного комітету:

КРОПИВНИЦЬКИЙ
Роман Станіславович

Заступник начальника наукового відділу,
підполковник служби цивільного захисту

ПОТЕРЯЙКО
Сергій Петрович

Старший науковий співробітник
наукового відділу

БАРИЛО
Оксана Григорівна

Старший науковий співробітник
наукового відділу

ПЕРЕВЕРЗІН
Юрій Павлович

Старший науковий співробітник
наукового відділу

ЛИТВИНОВСЬКИЙ
Євген Юрійович

Науковий співробітник наукового відділу

НАЗАРЕНКО
Марина Миколаївна

Науковий співробітник наукового відділу

ПАВЛЕНКО
Віталій Васильович

Науковий співробітник наукового відділу

У Матеріалах Конференції наведено результати наукових досліджень актуальних проблем цивільного захисту, пов'язаних із: запобіганням надзвичайним ситуаціям, забезпеченням техногенної, пожежної та екологічної безпеки, практичними діями органів управління та сил цивільного захисту в умовах надзвичайних ситуацій, організацією заходів цивільного захисту, науковим та методичним забезпеченням підготовки керівних кадрів та фахівців у сфері цивільного захисту, а також підготовкою населення до дій у надзвичайних ситуаціях.

Матеріали Конференції призначені для використання фахівцями, що провадять свою діяльність у сфері цивільного захисту. Також дане видання може бути корисним науковим та науково-педагогічним працівникам, які здійснюють наукові дослідження у сфері цивільного захисту та науково-педагогічну діяльність у вищих навчальних закладах України.

Відповідальність за зміст та достовірність наданих матеріалів несуть автори публікацій.

Вавренко С.А. Удосконалення комплексу заходів захисту населення від надзвичайних ситуацій	48
Василинець Т.В., Цюприк А.Я. Психологічні особливості впливу перфекціонізму на обдарованість особистості в навчальній діяльності	50
Васильєв І.О. Сучасний захист територій та суб'єктів господарювання від пожеж – проблеми і шляхи розвитку	53
Васильченко А.В. Негативное воздействие на строительные конструкции при взрыве метанового баллона	56
Васильченко С.Б. Освітні педагогічні інформаційні технології	58
Вдович С.М. Комунікативна підготовка фахівців у сфері цивільного захисту	60
Виноградчий В.І., Ненько С.К. Проведення моніторингових досліджень рівня знань учнів щодо дій у надзвичайних ситуаціях та порядку укриття в захисних спорудах	62
Вовк С.Я., Пазен О.Ю., Довгаль В.Ю., Крещенко В.О. Термодинамічні основи синтезу вогнезахисних покриттів на основі силкатних матеріалів	65
Вовчук С.Г. Підвищення ефективності просвітницько-інформаційної роботи та пропаганди знань з питань захисту та дій у надзвичайних ситуаціях	66
Вовчук С.Г., Яковець Н.М. Безпека життєдіяльності та цивільний захист – вимога сьогодення	69
Войтенко В.В., Ільченко Н.В. Використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у процесі функціонального навчання в Навчально-методичному центрі цивільного захисту та безпеки життєдіяльності міста Києва	71
Волянський П.Б., Євсюков О.П., Терент'єва А.В. Запровадження імітаційного моделювання у навчальний процес підвищення кваліфікації фахівців у сфері цивільного захисту	75
Гарбуз С.В. Методологія оцінки масштабів небезпечної ситуації на нафтопереробних об'єктах для населення	78
Гармаш С.М., Семенов М.І., Мігіна Н.Б., Малиновська Н.Б. Пожежна та екологічна безпека на підприємствах за виробництвом біогазу	80
Гончаренко Я.В., Кочмар І.М. Біоремедіація забруднених нафтою ґрунтів	82
Гудович О.Д., Деревянко О.Г. Щодо деяких аспектів забезпечення професійної компетентності державних службовців і посадових осіб органів виконавчої влади у сфері цивільного захисту	84
Гура С.О. Віктимність як особистісна якість працівників ДСНС	87
Гурник А.В., Куньо М.Д., Ядченко Д.М., Литовченко А.О. Методологічні основи формування рівня підготовленості авіаційних рятувальників до дій в складних умовах	89
Даниленко С.В., Кандул Т.В. Цивільний захист об'єднаної територіальної громади	91
Дейнеко Н.В. До питання радіаційного впливу радону на населення України	94
Демків А.М., Кропивницький Р.С., Назаренко М.М. Основні заходи психологічного захисту та допомоги населенню при НС в об'єднаних територіальних громадах	95
Дубінін В.А. Актуальні питання в організації навчання студентів цивільному захисту	97

мікроорганізмами й іншими біологічними агентами.

- створення фонду захисних споруд;
- евакуаційні заходи;
- інженерний захист з метою запобігання виникнення надзвичайної ситуації техногенного та природного характеру;
- запобігання чи зменшення ступеня ураження людей, своєчасного надання медичної допомоги постраждалим і їх лікування, забезпечення епідемічного благополуччя в зонах надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру;
- захист від біологічних засобів ураження;
- виявлення і оцінка радіаційної та хімічної обстановки;
- декларування безпеки об'єктів підвищеної небезпеки;
- державна експертиза у сфері захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру;
- державний нагляд і контроль у сфері захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру.

Відповідно до принципів та способів захисту слід визначити комплекс заходів направлених на їх удосконалення, а саме вдосконалити існуючу та розробити нову нормативно-правову базу з питань евакуації населення, удосконалити організацію управління, оповіщення та інформування, транспортне забезпечення, підготовка керівників органів з евакуації, розроблення та виконання регіональних програм інженерного захисту населення, створення комп'ютерної системи підтримки ухвалення рішень, переглядання та систематизування критеріїв та показників щодо віднесення міст та суб'єктів господарювання до відповідних груп і категорій з цивільного захисту та здійснення фінансування усіх вище передбачених заходів.

Цитована література

1. Горбулін В.П. Засади національної безпеки України: підручник / В.П. Горбулін, А.Б. Качинський. – Київ: Інтертехнологія, 2009. – 272 с.
2. Державне управління та державна служба у сфері цивільного захисту: навч. посіб. / за заг. ред. М.В. Болотських. – Вінниця: ТОВ Видавництво “Діло”, 2013. – 352 с.

Василинець Т.В., Цюприк А.Я.

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ПЕРФЕКЦІОНІЗМУ НА ОБДАРОВАНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ В НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Останнім часом серед молоді є помітною тенденція до схвалення та виставляння на показ власного перфекціонізму. І разом з цим все більше дослідників приділяють увагу вивченню перфекціонізму особистості. В сучасній психології перфекціонізм – це прагнення суб'єкта до досконалості, високі особистісні стандарти, прагнення людини доводити результати будь-якої своєї діяльності до відповідності із високими еталонами; це прагнення в

досконалості продуктів своєї діяльності.

Тому, особливо актуальним стає питання вивчення соціально-психологічних чинників перфекціонізму молоді в процесі підготовки фахівців. Вищезазначена проблема розглядається в тій чи іншій мірі як зарубіжними (А. Бек, Д. Бернс, С. Блатт, М. Голендер, К. Хорні, Д. Хамачек), так і вітчизняними вченими (А. Вознесенська, І. Гуляс, Л. Данилевич, Л. Лепіхова, А. Шилоська).

Клінічний психолог Холендер одним із перших дав визначення перфекціонізму як повсякденної практики пред'явлення до себе вимог більш високої якості виконання діяльності, ніж того вимагають обставини, що в значній мірі може знизити швидкість виконання простих завдань [3].

Канадські дослідники висунули уявлення про структуру перфекціонізму, яка включає в себе чотири параметри: Я-адресований перфекціонізм; перфекціонізм, адресований іншим людям; перфекціонізм, адресований світу в цілому; соціально приписуваний перфекціонізм [5].

Схильність до перфекціонізму не є повністю негативною. Існує так званий "нормальний перфекціонізм". Людина в цьому випадку теж прагне до досконалості, проте їй подобається процес, вона насолоджується результатами своєї праці і намагається знову їх поліпшити, тобто це нормальний мотиваційний процес. Саме тому, спостерігаючи високі досягнення творчих діячів, у яких не виявлялися невротичні відхилення, дослідники стали говорити про здоровий перфекціонізм і патологічний (деструктивний), зокрема, першим на це вказав психолог Дональд Хамачек.

При здоровому перфекціонізмі людина виявляє лідерські якості, високу працездатність, активність, мотивацію для досягнення мети, при цьому вона тверезо оцінює свої реальні здібності, має адекватний рівень домагань. В ході роботи така людина може відчувати легку ступінь хвилювання і азарт. Її увага сконцентрована на власних можливостях і на способах досягнення мети. І навпаки, невротичний перфекціонізм збуджується страхом перед неуспіхом. У такого перфекціоніста бажання стати ще краще стає ідеєю фікс, тому він завжди незадоволений. Перфекціоніст-невротик, щоб показати, що він заслуговує на любов і загальну повагу, бере в якості орієнтира якийсь еталон, який не відповідає його потенціалу.

Дослідники виділяють кілька сфер, на які робить негативний вплив перфекціонізм: емоційний стан, продуктивність діяльності, міжособистісні контакти [1]. Наслідки для емоційного стану – невдоволення собою, переживання туги, тривоги, сорому, провини. Наслідки для продуктивності діяльності можуть виявлятися у вигляді: поведінки уникнення; стану паралічу, неможливості почати діяти, так як будь-який результат, відмінний від чудового, неприйнятний; зниження продуктивності і хронічної перевтоми чинності генералізації високих стандартів на всі види діяльності. У міжособистісних контактах можливі конфлікти і розриви через надмірні вимоги і очікувань на адресу оточуючих; конкурентні відносини з людьми через порівняння себе з ними, заздрості, ревнощів; недолік близьких і довірчих відносин.

Дослідження взаємозв'язків перфекціонізму з проявами академічної обдарованості студентів показали, що функціональний перфекціонізм прямо пов'язаний з проявом академічної обдарованості, а дисфункціональних перфекціонізм – навпаки. Так, академічно обдаровані студенти мають більш високу організованість і більш низький рівень дисфункціонального перфекціонізму[2].

Класики психології, у феноменологічних описах перфекціонізму, звертали увагу на його зв'язок з негативними афектами (депресія, тривога, почуття вини, сором, розчарування), порушеною адаптацією, утруднення в спілкуванні і пасивність (прокрастинація). Блатт у 1980-ті роки, розробляючи типологію депресивних характерів, описав інтроєктивну депресію, для якої є характерна самокритика – постійна критика в свій адрес, зосередженість на проблемах досягнень і перманентне відчуття вини[4]. Багато дослідників підкреслюють схожість самокритики з перфекціонізмом.

В умовах близьких до тотального автоматизму і технологій, в діяльності людський перфекціонізм поступиться машинам, що запрограмовані на досконале виконання справ, проте на міжособистісні відносини та емоційний стан людини патологічний перфекціонізм і надалі несе негативний вплив. Перфекціонізм в межах норми мотивує людину до продуктивної та якісної діяльності, і саме цю межу потрібно зберігати, щоб не дійти до патології перфекціонізму, що є своєрідним стилем сприйняття світу, який робить можливим тільки нескінченний біг до недосяжної досконалості.

Цитована література

1. Гаранян Н.Г., Холмогорова А.Б., и др. Перфекционизм, депрессия и тревога // Московский психотерапевтический журнал. –2001. – № 4. – С. 18-49.
2. Данилевич Л.А. Перфекціонізм як особистісний чинник академічної обдарованості студентів // Наука і освіта. Проект професора С.М. Симоненко “Когнітивні процеси та творчість”: наук.-практ. журнал Південного наукового Центру АПН України. – Одеса, 2007. – № 4-5. – С. 43-46.
3. Ильин Е.П. Работа и личность. Трудоголизм, перфекционизм, лень / Е.П. Ильин. – СПб.: Питер, 2011. – 224 с.
4. Юдеева Т.Ю. Перфекционизм в структуре разных личностных типов // Известия РГПУ им. А.И.Герцена. № 20 (49). – СПб., 2007. – С. 409-414.
5. Ясная В.А., Ениколопов С.Н. Перфекционизм: история изучения и современное состояние проблемы // Вопросы психологии. 2007. №4. С. 157-168.